

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

El melodrama viatja en taxi

LA TRAMA: Bilbao, avui. Pepe, taxista d'uns cinquanta anys i lescaig, viu amb la seva dona Rosa. No tenen fills i la seva vida transcorre amb més tedi que no pas alegria. Un bon dia es presenta Begoña, una vella amiga de Rosa, disposada a rendir comptes amb el passat i el present.

LA PEL·LÍCULA: Es tracta d'una coproducció entre tres autonomies de l'estat espanyol: la basca, l'andalusa i la catalana -TV3 i l'Institut Català d'Indústries Culturals. Això explicaria el perquè un film rodat en llengua castellana, a Bilbao, s'hagi doblat al català. Si sempre el doblatge és un atemptat contra la integritat artística d'un film, en aquesta ocasió la cosa resulta, sobretot en els primers minuts de la pel·lícula, d'autèntica bajanada propera a l'absurd. Tan és així que al llarg de la història el cronista va haver d'acostumar-se a veure José

Luís Gómez, el protagonista, amb la veu de Pep Torrents. Tan sobrats anem de pressupost com per fer parlar bascos i castellans en català de la Barceloneta? D'aquesta manera entenien la normalització lingüística el defenestrat Miquel Pueyo, factotum de l'ortodòxia nacional? Posats a

doblar, per què no s'ha traduït el títol, els cartells del film, els versos d'Antonio Machado -*Soledades, galerías*- que declama en castellà el català Biel Durà? Cal entendre que *La buena voz* és bona si sona en català. Celtiberia show. Antonio Cuadri ha dirigit amb extrema simplicitat el guió de Claudio Crespo que es centra en la vida d'una família com tantes, amb secrets i dramemes personals. Li ha sortit un melodrama proper al culebró de la sobretaula diària. *La buena voz* parla de matrimonis veterans sense comunicació -l'home murri i masclista, la dona submissa i generosa-, el passat que es presenta de sobte i desconcerta. En fi, la suma d'efectismes propis del gènere amb innegable tendència a fer que els comptes quadrin. De bon rotllo, vaja. Excel·leixen en un film poc inspirat en la fotografia, la colla de bons intèrprets capitanejats pel convincent José Luís Gómez al volant i la perfecta doña soferta de Pilar Velázquez.

LA FRASE: "No et tanquis a l'amor i no et privis de res. Aprofita-ho". En boca de Begoña, la mare del seropositiu del relat. Consell maternal oportú i vital en temps d'incerteses i d'inseguretats. Un *carpe diem* cada dia més hipotecat.

LA RECOMANACIÓ: De pronòstic reservat per a televidents donats al patiment quotidià, però amb bones reserves d'optimisme a prova d'ensurts.

La buena voz

Director: Antonio Cuadri. Guió: Claudio Crespo. Intèrprets: José Luís Gómez, Pilar Velázquez, Biel Duran, Klara Badiola. Espanya, 2006. 90 minuts. Rambla